

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614216185
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614216185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v právnej veci navrhovateľky N. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom W., Z. XX, štátna občianka SR, zast. JUDr. Ladislav Kováč, advokát so sídlom Lučenec, M. Bela 2 proti odporcovi I. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom R., I. X, štátny občan SR, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť navrhovateľke výživné vo výške 60,--Eur mesačne vždy vopred do 25.-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc od 15.10.2014.

Konanie v časti určenia výživného počnúc od 25.03.2014 do 14.10.2014 vo výške 200,--Eur s a z a s t a v u j e .

Návrh v časti platenia výživného vo výške 140,--Eur mesačne počnúc od 15.10.2014 s a z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd určil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu počnúc od 25.03.2014 vo výške 200,--Eur mesačne s tým, že zameškané výživné vo výške 1 400,--Eur od 25.03.2014 do 31.10.2014 mu súd povolí platiť v splátkach spolu s bežným výživným vo výške 50,--Eur mesačne.

V návrhu ďalej navrhovateľka uviedla, že je študentkou Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy na Zvolenskej ceste 83 v W.. V spoločnej domácnosti býva so svojou matkou L. G., ktorá zo svojho príjmu uhrádza všetky potreby na chod domácnosti, svoje aj jej na stravu a ošatenie ako aj výdavky súvisiace s návštevou školy. Jej matka pracuje ako opatrovateľka v zahraničí a počas jej pobytu v M. je u svojich starých rodičov z matkinej strany, ktorí zabezpečujú na matkine náklady všetky jej potreby. Odporca si prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť po dovŕšení jej plnoletosti dňom 25.03.2014 na základe rozhodnutia rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 17Co/772/2004 zo dňa 23.07.2014.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 13.11.2014 navrhovateľka zobrala návrh v časti určenia výživného počnúc od 25.03.2014 do podania návrhu, t. j. do 15.10.2014 späť a navrhla v tejto časti konanie zastaviť. Uviedla, že sa domáha určenia výživného len od podania návrhu, a to vo výške 200,--Eur mesačne, avšak je ochotná sa s odporcom aj dohodnúť na nižšej sume.

Čo sa týka jej výdavkov býva s matkou v činžiaku, a keď je ona v M. býva u starých rodičov, ktorí jej dávajú do školy denne 5,--Eur, čo má na jedlo, ďalej cestu, aby sa vedela dostať do školy, užíva antikoncepciu, iné lieky neužíva. V súvislosti so školou jej vznikajú výdavky 33,--Eur za pracovné oblečenie, rôzne exkurzie. Nenavštevuje žiadne krúžky ani sa nevenuje žiadnemu športu.

Odporca súhlasil s čiastočným späťvzatím návrhu zo strany navrhovateľky a určením výživného počnúc od 15.10.2014. Poukázal na to, že výdavok, ktorý uviedla navrhovateľka, že berie antikoncepciu by mal platiť aj jej priateľ. Čo sa týka jeho osobných pomerov v spoločnej domácnosti býva s manželkou J. G., pričom nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, ani auto. Auto vlastní jeho manželka a ide o 13 ročné auto. Je zamestnaný v spoločnosti EICHEN WALD s.r.o. Rimavská Sobota, Kvetná 2, IČO: 36 391 433, kde dosahuje hrubú mzdu 400,--Eur. Iný príjem nemá. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť k maloletému U. G., narodenému XX.XX.XXXX, s ktorým je jeho manželka na predĺženej materskej dovolenke, nakoľko má maloletý zdravotné problémy. Jeho manželka je poberateľkou rodičovského príspevku. Mesačne spláca úver 170,--Eur a do domácnosti dáva 150,--Eur. Finančná hotovosť 11 000,--Eur, ktorá mu bola vyplatená zo strany matky navrhovateľky v rámci vysporiadania BSM bola použitá na zveľadenie nehnuteľnosti, v ktorej býva so svojou manželkou.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prečítaním podstatného obsahu pripojeného spisu 9C/35/2014, 8P/25/2013, potvrdenia o návšteve školy, rozhodnutia Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy zo dňa 27.08.2014, správy zo Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy W., správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor služieb zamestnanosti, listinných dôkazov preukazujúcich výdavky matky navrhovateľky, potvrdenie o príjme odporcu, výpisov Listu vlastníctva číslo XX k. ú. U., List vlastníctva číslo XXXX k. ú. W., rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/17/2010-182 zo dňa 19.04.2013, listinných dôkazov preukazujúcich výdavky odporcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8P/25/2013 bolo preukázané, že uznesením č.k. 17PPOm/2/2013-5 zo dňa 05.02.2013 predbežným opatrením bolo nad navrhovateľkou nariadené výchovné opatrenie - pobyt v Resocializačnom stredisku "Čistý deň", n.o., Hodská cesta 1228, Galanta. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2013. Rozsudkom č.k. 8P/25/2013-29 bola N. G., v tom čase maloletá, odňatá zo starostlivosti matky a nariadený bol pobyt v Resocializačnom stredisku "Čistý deň", n.o., Hodská cesta 1228, Galanta. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 9C/35/2014-23 zo dňa 20.05.2014 súd návrh navrhovateľa I. G. o zrušenie výživného voči odporkyni N. G. zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Voči uvedenému rozsudku podal navrhovateľ I. G. odvolanie, pričom rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 17Co/772/2014-39 zo dňa 23.07.2014 súd rozsudok okresného súdu číslo konania 9C/35/2014-23 z 20.05.2014 zmenil tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa I. G. voči odporkyni N. G., a to počnúc dňom 25.03.2014. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2014.

Rozhodnutím Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy, Zvolenská cesta 83, W. číslo 03953/SOŠ HSD-R-OP/2014 bola navrhovateľka prijatá do prvého ročníka trojročného vzdelávacieho programu študijného odboru čašník, servírka s nástupom dňa 01.09.2014.

Zo správy Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy W. zo dňa 21.10.2014 má súd preukázané, že navrhovateľka pôvodne nastúpila do uvedenej školy dňa 01.09.2011, avšak dňa 05.02.2013 jej bolo na základe jej žiadosti povolené prerušenie štúdia z dôvodu ústavnej liečby. Dňa 01.09.2014 opäť začala byť študentkou 1. Q. triedy v učebnom odbore 6444 H čašník, servírka. Predpokladané výdavky rodičov, ktoré vzniknú v tomto školskom roku je pracovné oblečenie 33,--Eur, exkurzia, koncerty cca 20,--Eur. Čo sa týka výdavkov v budúcnosti je ich ťažko odhadnúť, pretože vznikajú priebežne počas celého roka.

Navrhovateľka do súdneho spisu doložila listinné dôkazy preukazujúce príjem jej matky L. G., s ktorou žije v spoločnej domácnosti čo je 662,21 Eur netto. Mesačné výdavky na domácnosť spočívajúce v zaplatení nájomného SBD Lučenec 175,79 Eur, inkasa (plyn, elektrina) 42,64 Eur, internetu 18,42 Eur, splátky spoločnosti Quatro vo výške 60,--Eur mesačne, platenie poisťky pre syna I. G. 9,30 Eur mesačne, platenie poisťky pre navrhovateľku 20,68 Eur mesačne, splátka úveru 100,--Eur mesačne, splátka úveru za rekonštrukciu bytu 100,--Eur mesačne, telefón pre navrhovateľku 12,--Eur mesačne a telefón pre matku navrhovateľky 84,16 Eur mesačne. Navrhovateľka taktiež doložila doklad o zaplatení autoškoly vo výške 280,--Eur dňa 24.06.2014.

Súdu od zamestnávateľa odporcu bol doručený listinný dôkaz, z ktorého má súd preukázané, že výška príjmu odporcu za rok 2014 je priemerne 414,59 Eur netto.

Geodetický a kartografický ústav súdu zaslal List vlastníctva č. XXXX k. ú. W., z ktorého má súd preukázané, že matka navrhovateľky je vlastníčkou bytu nachádzajúceho sa vW. Z výpisu Listu vlastníctva číslo XX k. ú. U.B. má súd preukázané, že odporca je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu a záhrady v spoluvlastníckom podiele 1/6.

Z rozsudku Okresného súdu Lučenec číslo konania 6C/17/2010-182 zo dňa 19.04.2013 má súd preukázané, že súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo I. G. - odporcu a L. G. - matky navrhovateľky, pričom z výroku tohto rozsudku má súd preukázané, že matka navrhovateľky sa zaviazala vyplatiť odporcovi sumu 11 702,80 Eur v pravidelných mesačných splátkach po 1 500,--Eur vždy k 25.-temu dňu toho ktorého mesiaca až do vyrovnania uvedenej sumy. Podľa vyjadrenia odporcu túto sumu použil do zveľadenia nehnuteľnosti, platenie nájomného za byt, v ktorom býval spolu so synom I. G. a na trovy súvisiace s pohrebom svojej matky a na jej pomník.

Z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 17Co/772/2014-39 zo dňa 23.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2014 má súd preukázané, že krajským súdom bola zrušená vyživovacia povinnosť odporcu na navrhovateľku počnúc dňom 25.03.2014. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že odporkyňa už nie je nezaopatreným dieťaťom, nepripravuje sa sústavne na budúce povolanie a je vedená ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec. Krajský súd mal za to, že minimálne dňom 25.03.2014 navrhovateľka bola plne spôsobilá na právne úkony získať zamestnanie a obstarat' si príjem, ktorým by uhrádzala náklady na živobytie a stratila odkázanosť na výživu od odporcu.

Zo správy Úradu práce, sociálnych a rodiny Lučenec má súd preukázané, že navrhovateľka bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie počnúc od 23.04.2014 do 31.08.2014.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O. s. p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Z ustanovenia § 62 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona, nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti aj po dosiahnutí plnoletosti nie sú schopné samy sa živiť.

Nadobudnutie plnoletosti nemá pre trvanie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom význam. Veková hranica 18 rokov má však význam z procesného hľadiska v tom zmysle, že do dosiahnutia plnoletosti možno začať konanie o určenie výživného aj bez návrhu, po dovŕšení plnoletosti iba na návrh (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine).

Z dôvodu, že navrhovateľka zobrala počas konania návrh na určenie výživného počnúc od 25.03.2014 do podania návrhu späť, súd v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1, 3 O. s. p. konanie zastavil.

Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že návrh navrhovateľky čo do určenia výživného je dôvodný. Je nepochybné, že navrhovateľka potom, ako mala prerušené denné štúdium na strednej škole z dôvodu ústavnej starostlivosti v tomto začala pokračovať až počnúc od 01.09.2014, kedy rozhodnutím Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy, Zvolenská cesta 83, W. zo dňa 27.08.2014 bola prijatá do prvého ročníka trojročného vzdelávacieho programu študijného odboru 6444 H čašník, servírka. Ide o denné štúdium, z dôvodu ktorého bola navrhovateľka aj vyradená z evidencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako uchádzačka o zamestnanie. Súd má z uvedeného preukázané, že odporkyňa opätovne nenadobudla schopnosť sama sa živiť a preto je výživou odkázaná na svojich rodičov, ktorí v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú povinní zabezpečiť jej výživu do času kým nebude schopná sama sa živiť.

Zákonom deklarované právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov vychádza zo zásady práva dieťaťa na takú životnú úroveň, ktorú by dieťa malo, keby žilo v spoločnej domácnosti povinného rodiča a malo tak možnosť podieľať sa na užívaní a požívaní jeho majetku.

Miera odôvodnených potrieb dieťaťa je rôzna podľa konkrétnych okolností prípadu a súd ju skúma predovšetkým v súvislosti od veku dieťaťa, zdravotného stavu, s ohľadom na jeho fyzické a duševné potreby, jeho schopnosti a eventuálny spôsob prípravy na budúce povolanie. K podstatnému zvýšeniu nákladov spojených so vzdelávaním dieťaťa dochádza najmä v období začiatku školského roka, ktorý nevyhnutne vyžaduje zakúpenie školských a športových pomôcok a potrieb, v závislosti od zamerania školy navštevovanej dieťaťom, prípadne i v závislosti od mimoškolskej činnosti, ktorej sa dieťa vo voľnom čase venuje. Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvnené možnosťami a schopnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú mieru potrieb nevyhnutných pre život človeka. Ak to však možnosti a schopnosti rodičov umožňujú, je potrebné považovať za odôvodnené aj ďalšie potreby dieťaťa, nielen bežné, akými sú zabezpečenie predovšetkým jeho výživy a ošatenia. V takom prípade je možné zohľadniť ako odôvodnené potreby aj veku a vyspelosti dieťaťa zodpovedajúce kvalitatívne a kvantitatívne pestrejšie nároky, vytvárajúce predpoklad na všestranný rozvoj a intelektuálny vývin dieťaťa.

Súd zdôrazňuje, že obaja rodičia majú voči deťom zákonnú vyživovaciu povinnosť a jej plnenie je prvoradou povinnosťou rodičov. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, v danom prípade matka, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zdravotnej starostlivosti a pod.. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, v danom prípade otec, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré súd určí rešpektujúc zákonné kritérium schopnosti, možnosti a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje, ktorý však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti (fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky a pod.) ovplyvňované aj objektívnymi okolnosťami (dopyt na trhu práce a pod.).

Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti okrem zistenia príjmu rodiča, je dôležité zistenie jeho potencionálnej životnej úrovne limitovanej okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojovania jeho potrieb, pretože platí zákonná premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča.

Súd zistil, že v súčasnosti navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti matky L. G., ktorá na rozdiel od odporcu dosahuje vyšší príjem cca o 250,--Eur mesačne netto, okrem navrhovateľky inú vyživovaciu povinnosť nemá. Samotná navrhovateľka súdu preukázala listinnými dôkazmi výdavky, ktoré vznikajú jej osobne, a ktoré sa týkajú zakúpenia pracovného oblečenia vo výške 33,--Eur ročne, ďalej približne 20,--Eur čo sa týka exkurzií, rôznych koncertov, čo vyplýva aj zo správy zo školy a taktiež 5,--Eur denne, ktoré pokrýva zakúpenie desiaty a obedu čo predstavuje 100,--Eur mesačne pri počte 20 pracovných dní. Navrhovateľka taktiež preukázala platenie telefónu zo strany matky vo výške 12,--Eur mesačne. Tieto nevyhnutné výdavky predstavujú spolu sumu 117,30 Eur, pričom v nich nie je zahrnutá strava navrhovateľky počas víkendov a večery, taktiež ošatenie a hygienické potreby. Navrhovateľka preukázala, že výdavky jej matky, s ktorou býva v spoločnej domácnosti z titulu bývania a internetu sú vo výške 236,85 Eur, z titulu uhrádzania pôžičiek vo výške 282,01 Eur a z titulu platenia poistného pre navrhovateľku a syna 30,--Eur mesačne.

Súd má v konaní preukázané, že príjem odporcu je 414,59 Eur netto mesačne, okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť aj k U.B. G., narodenému XX.XX.XXXX a žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je na predĺženej materskej dovolenke. Súdu uviedol, že spláca úver 170,--Eur mesačne a do domácnosti dáva 150,--Eur mesačne. Toto však nepreukázal listinnými dôkazmi. Odporca súdu preukázal listinnými dôkazmi, že býva v rodinnom dome, ktorý patrí jeho svokre D. D. a za elektrinu mesačne v ňom platí 52,50 Eur, za plyn zálohovo, rozhlas a TV 42,64 Eur a za vodu 11,29 Eur mesačne.

Tieto výdavky na bývanie uhrádza spoločne s manželkou. V jeho schopnostiach a možnostiach by preto bolo platiť výživné navrhovateľke len vo výške 40,--Eur mesačne.

Súd má tiež preukázané, že je vlastníkom nehnuteľnosti, a to rodinného domu a záhrady v spoluvlastníckom podiele 1/6 v katastrálnom území U..

Súd má ďalej v konaní preukázané, že matka navrhovateľky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti má vyššiu životnú úroveň ako odporca, nakoľko jej nie nevyhnutné mesačné výdavky presahujú sumu 300,--Eur, pričom ide o splácanie pôžičiek, telefónu, rôznych poisťiek a tieto avizujú nie celkom nízku životnú úroveň matky navrhovateľky, s ktorou býva v spoločnej domácnosti. Súd musí uviesť, že životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič, a pokiaľ je životná úroveň rodičov nižšia a nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedzovať, resp. obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni.

Na základe vyššie uvedeného súd určil povinnosť odporcu platiť na navrhovateľku výživné vo výške 60,--Eur mesačne, nakoľko mal za to, že platiť výživné vo výške 200,--Eur mesačne tak, ako to požadovala navrhovateľka nie je v jeho schopnostiach a možnostiach. Odporca uviedol, že spláca úver, pričom súd poukazuje na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov v zmysle § 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má nezastupiteľnú povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. To platí aj pre matku navrhovateľky, ktorá je tiež povinná zabezpečiť výživu svojej dcéry rovnako ako aj odporca.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd odporcovi určil povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 60,--Eur mesačne počnúc od podania návrhu, v časti platenia výživného počnúc od 25.03.2014 do 14.10.2014 vo výške 200,--Eur konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľky v tejto časti a návrh v časti platenia výživného vo výške 140,--Eur mesačne počnúc od 15.10.2014 zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odporca bol v konaní úspešný v prevažne väčšej miere, avšak žiadne trovy konania si neuplatnil a ani žiadne trovy konania mu zo spisu nevyplývali, súd preto rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.